

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยในบทเรียน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้
ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

นางสาวปราณี นิตยะ

ตำแหน่งครู คศ.๑ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ประจำภาคเรียนที่ ๑

ปีการศึกษา ๒๕๖๑

โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๒

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน
เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยในบทเรียน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้
ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

เสนอต่อโรงเรียนปิยะมหาราชาลัย วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. ๒๕๖๒

(นางสาวปราณี นิตยะ)
ผู้วิจัย

(นางสาวรัศมี เจริญรัตน์)
กรรมการที่ปรึกษา

(นางไพรวลัย ทูลธรรม)
กรรมการที่ปรึกษา

(นายศิริชัย ไตรยราช)
ประธานกรรมการที่ปรึกษา

ประจำภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๑
โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๒

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน : การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยในบทเรียน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้
ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

ผู้วิจัย

นางสาวปราณี นิตยะ

ตำแหน่ง

ครู คศ.๑ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ประธานกรรมการที่ปรึกษา

นายศิริชัย ไตรยราช

กรรมการที่ปรึกษา

นางไพรวลัย ทูลธรรม

นางสาวรัศมี เจริญรัตน์

๑. ที่มาและความสำคัญของปัญหา

วรรณคดีเป็นมรดกที่ตกทอดมาจากบรรพบุรุษ สามารถสะท้อนภาพชีวิตความเป็นอยู่ของ
คนสมัยนั้นๆ ในเนื้อเรื่องกวีมีกลสอดแทรกแนวคิด คติสอนใจและปรัชญาชีวิตไว้ทำให้ผู้อ่านเกิด
ความรู้ความประทับใจมีความรู้สึกร่วมไปกับกวี ดังนั้นวรรณคดีจึงมีคุณค่าทั้งในด้านประวัติศาสตร์
สังคม อารมณ์และคติสอนใจ รวมทั้งมีคุณค่าในด้านวรรณศิลป์ด้วย วรรณคดีเป็นเครื่องเชิดชู
อารยธรรมของชาติและยังมีคุณค่าเป็นหลักฐานทางโบราณคดี ทำให้คนในชาติสามารถรับรู้เรื่องราว
ในอดีต การอ่านวรรณคดีจึงเป็นการส่งเสริมให้ผู้อ่านมีอารมณ์สุนทรีย์และเข้าใจความจริงของโลก
มากยิ่งขึ้น วรรณคดีเป็นดังกระจกเงาสะท้อนภาพสังคมและวัฒนธรรม ผู้อ่านจึงควรอ่านวรรณคดี
และวรรณกรรมเพื่อศึกษาเรียนรู้เรื่องราว ความเป็นมา ความคิดและค่านิยมของสังคมแต่ละสมัย มี
ความสำคัญทั้งในด้านเนื้อหาที่ให้ข้อคิดคติเตือนใจ และด้านสังคมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับ
ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม รวมทั้งเป็นบันทึกทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญอีกประการ
หนึ่งด้วย

จากการจัดการเรียนการสอนวรรณคดีในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ พบว่านักเรียนเกิด
ความเบื่อหน่ายเมื่อต้องเรียนวรรณคดีไทย เพราะเห็นว่าเป็นเรื่องที่เข้าใจยาก อ่านยาก ไม่รู้ว่าจะอ่าน
แล้วหรือเรียนแล้วจะนำไปใช้ประโยชน์อะไร ประกอบกับวิธีการจัดการเรียนการสอนของครูที่เน้นให้
นักเรียนได้อ่าน ถอดคำประพันธ์แล้วทำแบบทดสอบ ตลอดจนไม่มีสื่อประกอบการสอนเพื่อสร้าง
ความเข้าใจและกระตุ้นความสนใจ จึงส่งผลให้การเรียนในครั้งนั้นๆ มีความน่าเบื่อและไม่ประสบ
ผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการ

การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานคือการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่นำความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ
การทำงานของสมองมาออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้เด็กเกิดการพัฒนาศักยภาพของ
ตนเองได้มากที่สุดองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้ประกอบด้วย บรรยากาศการเรียนรู้ การจัด
กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และการได้ลงมือปฏิบัติจริง โดยมีหลักการสำคัญคือ เน้นผู้เรียน
เป็นสำคัญ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อและเหมาะสมต่อการ

เรียนรู้ บรรยากาศการเรียนรู้ที่ผ่อนคลาย ไม่สร้างความกดดันให้แก่ผู้เรียน นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ได้ฝึกซ้ำและทบทวน มีสื่อดึงดูดความสนใจ ไม่น่าเบื่อ ให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อการแก้ไข ปรับปรุง ใช้กระบวนการกลุ่มในการเรียนรู้ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน มีเกมหรือกิจกรรมการแข่งขัน ที่เกิดความท้าทายให้ผู้เรียนได้คิดได้ตัดสินใจ และใช้การเสริมแรงในทางบวก

จากสภาพปัญหาและแนวคิดดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงได้จัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหา เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยในบทเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

๒. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๒.๑ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยในบทเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย ให้สูงขึ้น

๓. สมมติฐานการวิจัย

๓.๑ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยในบทเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

๓.๒ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ หลังเรียนมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์มากกว่าร้อยละ ๘๐

๔. ขอบเขตการวิจัย

๔.๑ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๖ ห้องเรียน ได้แก่ ห้องเรียนที่ ๑ , ๒ , ๓ , ๔ , ๕ และ ๑๑ รวม ๒๐๕ คน

๔.๒ ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๑

๔.๓ เนื้อหา คือ วรรณคดีเรื่อง ๑) กลอนดอกลีลาวดี ร้อยราพีงในป่าช้า ๒) รามเกียรติ์ ตอน นารายณ์ปราบนนทก

๕. ตัวแปรที่ศึกษา

๕.๑ ตัวแปรต้น คือ กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

๕.๒ ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยในบทเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

๖. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๖.๑ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องวรรณคดีไทยสูงขึ้น

๖.๒ ได้แนวทาง กิจกรรมเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย

๗. วิธีดำเนินการ

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบ One group group Pretest Posttest design (วารุ เฟ็งสวัสดิ์, ๒๕๕๗) ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามลำดับขั้นดังนี้

๑) ดำเนินการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง วรรณคดีไทย รายวิชาภาษาไทย ท ๒๒๑๐๑ และทำการตรวจบันทึกผลคะแนนการทดสอบ

๒) ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน โดยการดำเนินการตามขั้นตอน ๗ ขั้นตอนที่ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์มาได้แก่

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน หมายถึง กิจกรรมการสร้างความสนใจในการนำเข้าสู่บทเรียน โดยการใช้วีดิทัศน์ สถานการณ์สมมติ

ขั้นตกลงกระบวนการเรียนรู้ หมายถึง กิจกรรมที่ครูแจ้งนักเรียนให้ทราบกฎ กติกาในการเรียนว่า ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติตามกิจกรรมที่กำหนด มีการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม ผู้เรียนทุกคนจะต้องได้รับข้อมูลป้อนกลับเพื่อการพัฒนาตนเอง

ขั้นเสนอความรู้ หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดตามแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

ขั้นการฝึกทักษะ หมายถึง กิจกรรมที่ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม ใช้กระบวนการกลุ่มสร้างผลงาน

ขั้นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หมายถึง กิจกรรมที่ผู้เรียนแต่ละกลุ่มได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยมีวิธีการนำเสนอผลงานตามความถนัด ความสามารถของตนเองได้อย่างไม่จำกัด

ขั้นสรุปความรู้ หมายถึง การสรุปความคิด และทำใบงานแล้วร่วมกันเฉลย จากนั้นสะท้อนผลให้ข้อมูลป้อนกลับให้นักเรียนแต่ละคนปรับปรุงผลงานตนเองให้ถูกต้อง

ขั้นวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง หมายถึง การให้นักเรียนทำข้อสอบวัดผลประเมินผล และให้นักเรียนรับทราบผลการประเมิน เพื่อวางแผนในการแก้ไขปรับปรุงด้วยตนเอง

๓) หลังจากเสร็จสิ้นกิจกรรมการเรียนรู้ ดำเนินการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้แบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง วรรณคดีไทย รายวิชาภาษาไทย ท ๒๒๑๐๑ และทำการตรวจบันทึกผลคะแนนการทดสอบ

๔) เปรียบเทียบผลคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย เพื่อดูผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้เรื่องวรรณคดีไทย

๘. ผลการวิจัย

จากการดำเนินการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน สามารถแสดงข้อมูลได้ดังตารางต่อไปนี้

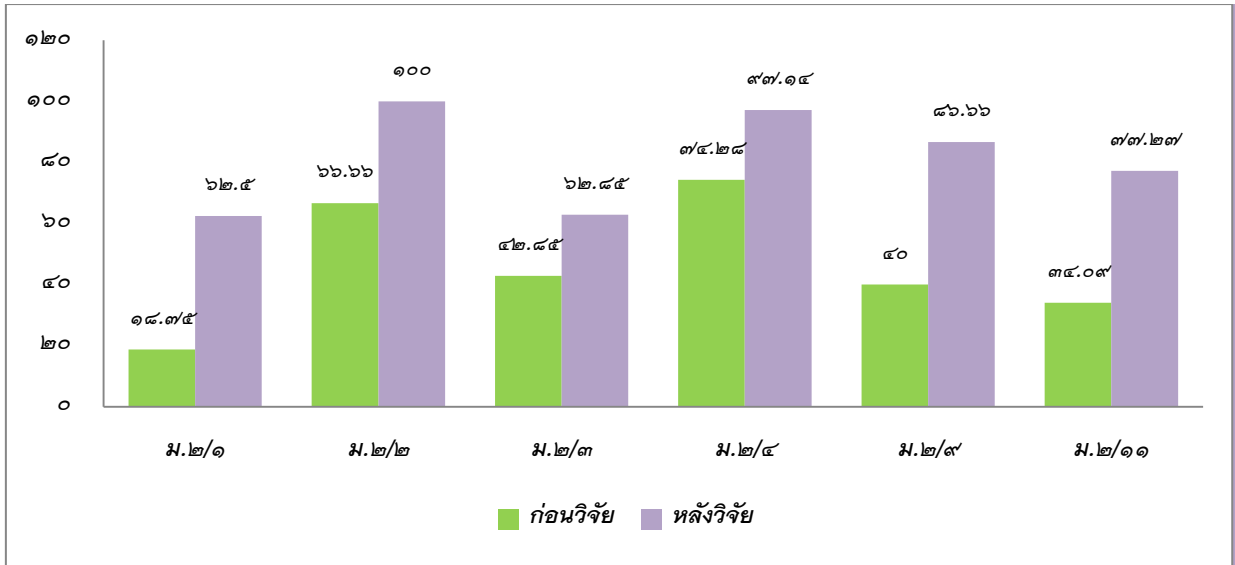
ระดับชั้น	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนทดสอบก่อนเรียน				คะแนนทดสอบหลังเรียน			
			จำนวนผ่าน / คน	คิดเป็นร้อยละ	จำนวนไม่ผ่าน / คน	คิดเป็นร้อยละ	จำนวนผ่าน / คน	คิดเป็นร้อยละ	จำนวนไม่ผ่าน / คน	คิดเป็นร้อยละ
ม.๒/๑	๑๖	๓๐	๓	๑๘.๗๕	๑๓	๘๑.๒๕	๑๐	๖๒.๕๐	๖	๓๗.๕๐
ม.๒/๒	๓๐		๒๐	๖๖.๖๖	๑๐	๓๓.๓๔	๓๐	๑๐๐	-	-
ม.๒/๓	๓๕		๑๕	๔๒.๘๕	๒๐	๕๗.๑๕	๒๒	๖๒.๘๕	๑๓	๓๗.๑๕
ม.๒/๔	๓๕		๒๖	๗๔.๒๘	๙	๒๕.๗๒	๓๔	๙๗.๑๔	๑	๒.๘๖
ม.๒/๙	๔๕		๑๘	๔๐.๐๐	๒๗	๖๐.๐๐	๓๙	๘๖.๖๖	๖	๑๓.๓๔
ม.๒/๑๑	๔๔		๑๕	๓๔.๐๙	๒๙	๖๕.๙๑	๓๔	๗๗.๒๗	๑๐	๒๒.๗๓
รวม	๒๐๕	๓๐	๙๗	๔๗.๓๑	๑๐๘	๕๒.๖๘	๑๖๙	๘๒.๔๓	๓๖	๑๗.๕๖

จากตารางคะแนนข้างต้นพบว่า นักเรียนมีคะแนนทดสอบก่อนเรียนผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๓๑ มีคะแนนทดสอบหลังเรียนผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๔๓ และมีคะแนนหลังเรียนมากกว่าร้อยละ ๘๐

๙. สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

๙.๑ สรุปผล

จากการดำเนินการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน เพื่อให้สามารถเห็นข้อเปรียบเทียบได้ชัดเจนจึงขอสรุปผลเป็นแผนภูมิดังต่อไปนี้

แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบค่าร้อยละจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ก่อนและหลังการทำวิจัย แยกตามห้องเรียน

๙.๒ อภิปรายผล

จากการดำเนินการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

จากการดำเนินการวิจัยนักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์มากกว่าร้อยละ ๘๐ เนื่องจากนักเรียนได้เรียนรู้ภายใต้บรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ไม่รู้สึกกดดัน สภาพแวดล้อมที่สอดคล้องเหมาะสมกับหัวข้อการเรียนรู้จะทำให้เด็กสามารถเรียนรู้ได้ดี (Renate Nummela Caine and Geoffrey Caine, ๑๙๙๑:๗/๙) นักเรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง ได้ช่วยเหลือกันเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับวิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (๒๕๕๐ : ๑๑๒) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญคือต้องมุ่งให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ลงมือปฏิบัติจริง ได้มีการรู้จักค้นคว้า ศึกษาหาข้อมูล ผึกฝน สร้างองค์ความรู้หรือฝึกฝนทักษะ การใช้กระบวนการกลุ่มในการเรียนรู้ นักเรียนได้มีส่วนร่วมช่วยเหลือกัน และได้ระดมแนวคิดแสดงความคิดเห็นที่หลากหลายในการสร้างชิ้นงานของกลุ่ม นักเรียนมีการแข่งขันกันอย่างสนุกสนานในการเรียนการทำกิจกรรม ส่งผลให้นักเรียนมีความมั่นใจในความรู้ของตนเองมากขึ้น กล่าวพูดกล้าแสดงออกถึงความสามารถที่ตนเองมี นักเรียนแต่ละกลุ่มมีความสามัคคีกันในการทำงานกลุ่มและช่วยเหลือกันเรียนรู้ดี นอกจากนี้ยังพบว่า การเสริมแรงในทางบวก การให้กำลังใจคือแรงกระตุ้นแรงผลักดันให้นักเรียนต้องการพัฒนาตนเอง การให้นักเรียนได้ทราบผลคะแนนการทำงานหรือการสร้างชิ้นงานของตนเองทำให้นักเรียนทราบข้อบกพร่องของตนเองและสามารถนำไปพัฒนาปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น ดังที่ โกวิท ประवालพฤษย์ (๒๕๔๙ : ๒๕) กล่าวว่าควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเป็น

ผู้ประเมินตนเอง แต่การประเมินจะต้องเป็นการนำเสนอให้ผู้เรียนได้เห็นถึงความสามารถที่แท้จริงของตนเอง อีกทั้งเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากในการเพิ่มพูนหรือพัฒนาตนเองไปในตัว และจากการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เขียนแผนภาพ ความคิดสรุปความรู้ในสิ่งที่ได้เรียนมาช่วยเสริมสร้างความจำของนักเรียนได้เป็นอย่างดี นักเรียนสามารถระลึกหรือเชื่อมโยงความรู้เดิมที่เรียนมากับความรู้ใหม่ได้ โดยสังเกตได้จากการตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็น การทำแบบทดสอบ ทั้งนี้เนื่องจากสมองนั้นสามารถเรียนรู้ได้ดีเมื่อสร้างแผนภาพความคิด เพราะเป็นการจัดระบบข้อมูล เรียบ เรียงความคิด ทำให้เห็นภาพความคิดในหลายมิติชัดเจนขึ้น เป็นการสะท้อนข้อมูลออกมาเป็นภาพ ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (เกศสุตา ใจคำ, ๒๕๕๒ : ๖๖)

๙.๓ ข้อเสนอแนะ

-

๑๐. เอกสารอ้างอิง

เกศสุตา ใจคำ. สภาพการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยพาร์อิสเทอร์น

จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่ ; บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๕๒.

โกวิท ประวาลพุกฤษ. การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการทำงานของสมอง สร้างพหุปัญญาด้วย

โครงการ กรุงเทพฯ ; สำนักพิมพ์พัฒนาคุณภาพวิชาการ, ๒๕๔๙.

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานกับการสร้างเด็กเก่ง. กรุงเทพฯ ;

ซีเอ็ดยูเคชั่น, ๒๕๕๐.

วาโร เพ็งสวัสดิ์. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๑๑ มกราคม-มิถุนายน ,

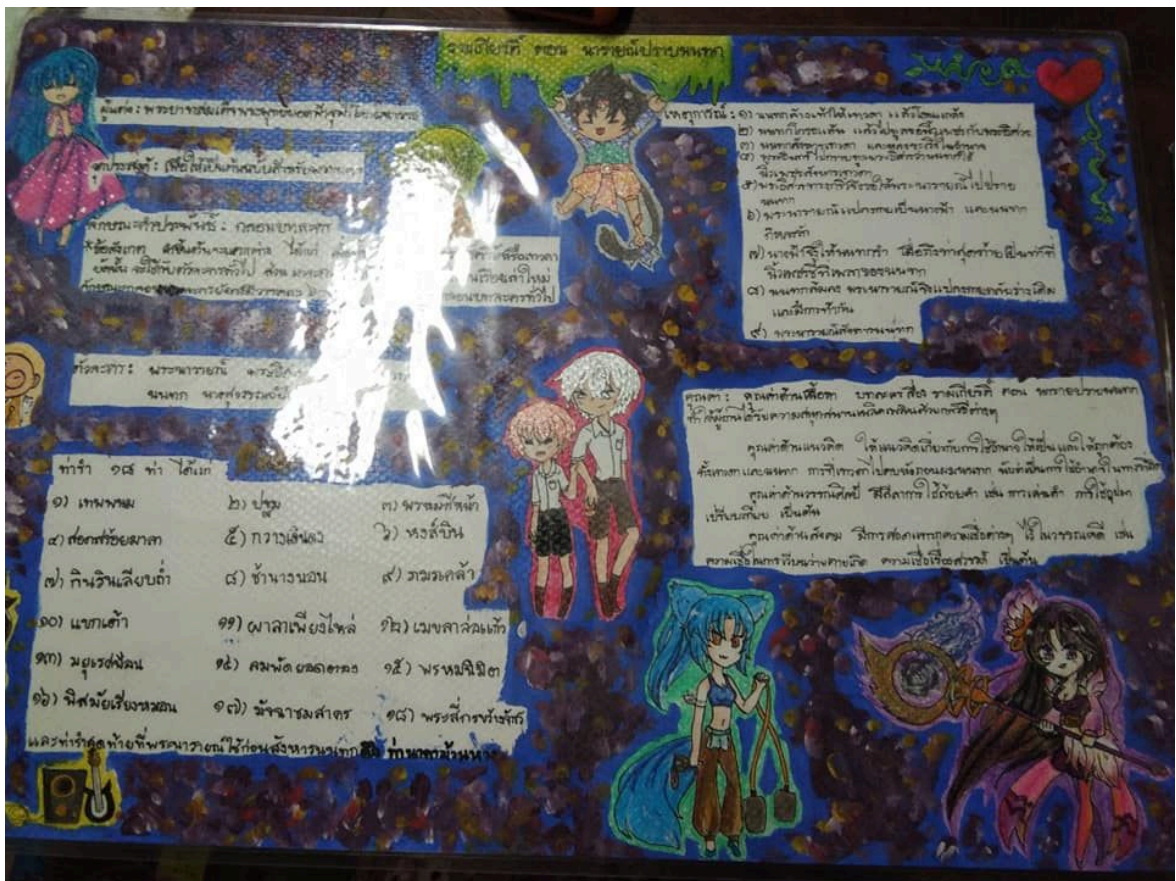
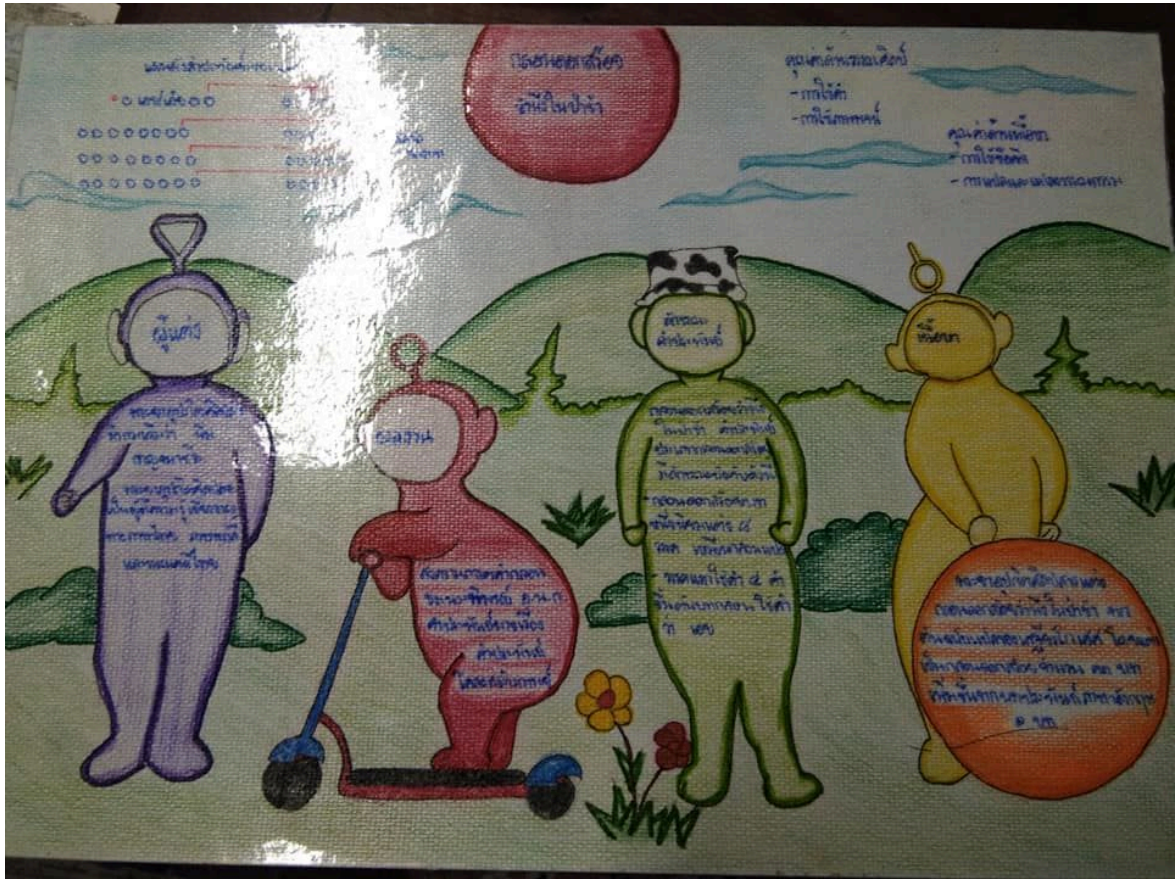
๒๕๕๓.

Renate Nummela Caine. ๑๒ Brain/Mind Learning Principles in Action– One Author's

Personal Journey. <<http://www.newhorizons.org/neuro/caine>> Septembe ๑, ๒๐๑๓.

ภาคผนวก

แบบทดสอบ

รายวิชาภาษาไทย ท ๒๒๑๐๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๓๐ ข้อ รวม ๓๐ คะแนน

ครูผู้สอน นางสาวปราณี นิตยะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย

ชื่อ-สกุล _____ ชั้น ม.๒/ _____ เลขที่ _____

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท (X) ทับคำตอบข้อที่ถูกต้องที่สุด

๑. กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าเป็นผลงานการประพันธ์ของกวีท่านใด

- ก. เจเค ไรว์ลิ่ง ข. ทอมัส เกรย์ ค. แदन บราวน์ ง. จอห์น แฮมพ์เด็น

๒. กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าใช้สัญลักษณ์ใดแทนความตาย

- ก. นกแสก ข. ความมืด ค. เสียงเรไร ง. เสียงระฆัง

๓. แนวคิดหลักของกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าคือข้อใด

- ก. ทุกชีวิตมีความเสมอภาคกัน
ข. ชาวนาเป็นผู้ที่ปลุกข้าวเพื่อเลี้ยงชาวโลก
ค. ททรัพย์สิน สมบัติ เงินทองล้วนแต่เป็นของนอกกาย
ง. ทุกชีวิตมีความตายเป็นที่พึงความตายจึงเป็นเรื่องธรรมดาของโลก

๔. ลักษณะบังคับของกลอนดอกสร้อย คำที่ ๒ ของวรรคแรกคือคำใด

- ก. เอย ข. เอ๋ย ค. เฮ้ย ง. เออ

๕. คำประพันธ์ข้อใดที่กวีกล่าวถึงความพอเพียงในการดำเนินชีวิต

- ก. อุทิศสิ่งซึ่งสร้างตามทางธรรม ของผู้นั้นผู้นี้แก่ผีเอย
ข. ไม่มีใครได้เขยเลยสักคน ย่อมบานหล่นเปล่าตายมากมายเอย
ค. สันโดษคับฟุ้งว่านทะยานใจ ตามวิสัยชาวนาเย็นกว่าเอย
ง. แห่หล่มหลุมลึกลานสลดระทดใจ เรายิ่งใกล้หลุมนั้นทุกวันเอย

๖. “ใครจะยอมละทิ้งซึ่งสิ่งสุข เคยเป็นทุกข์ห้วงเอยเสียได้ง่าย

ใครจะยอมละแดนแสนสบาย โดยไม่ชายตาใฝ่อาลัยเอย”

คำประพันธ์นี้กวีต้องการเสนอสาระสำคัญเกี่ยวกับเรื่องใด

- ก. ให้ดำรงชีวิตอยู่อย่างเป็นสุขตลอดไป
ข. มนุษย์ควรรู้จักปล่อยวางสิ่งต่างๆ ในชีวิต
ค. การละทิ้งซึ่งความสุขก่อให้เกิดความทุกข์
ง. สังคมหลงมัวเมาในกิเลส

๓๗. “ศพเหยียดศพไพร่ ไม่มีใครขึ้นชื่อระบือชาน
ไม่เกรงใครนิมิตาว่าประจาน ไม่มีการจารึกบันทึกคุณ
ถึงบางที่มีบ้างเป็นอย่างเลิศ ก็ไม่ฉลาดเฉียนประเสริฐสุนทร
พอเตือนใจได้บ้างในทางบุญ เป็นเครื่องหนุนนำเหตุสังเวชเอ๋ย”

กรีกกล่าวด้วยน้ำเสียงอย่างไร

- ก. ปลงตก
ข. เคียดแค้น
ค. ดูถูกดูหมิ่น
ง. เอะยะเย้ย
๓๘. กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้ามีความตื้นในด้านใดที่สุด
ก. เลือกสรรคำที่ไพเราะ
ข. สำนวนโวหารกินใจ
ค. เตือนสติมนุษย์ทุกคน
ง. มีสัมผัสแพรวพราว
๓๙. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องเกี่ยวกับกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า
ก. เนื้อหามุ่งแสดงความไพเราะของการใช้คำ
ข. เน้นการพรรณนาเกี่ยวกับความอ้างว้างของทุ่งนา
ค. เป็นกวีนิพนธ์ขนาดสั้นที่มุ่งแสดงความคิดของกวี
ง. กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้ามาจากต้นฉบับแปล
๔๐. จากเรื่องกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าเกิดขึ้นที่ใด
ก. ชนบทในประเทศไทย
ข. ป่าช้าของวัดชนบท
ค. วัดโบราณ
ง. ธรรมชาติในป่า
๔๑. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับลักษณะการประพันธ์ของกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า
ก. วรรคแรกประกอบด้วยคำ ๓-๔ คำ คำที่สองลงท้ายด้วย เอย
ข. บทดอกสร้อยหนึ่งบท ประกอบด้วยกลอนสุภาพ ๒ คำกลอน
ค. คำที่สองของวรรคแรกจะใช้คำว่า เอย จบคำสุดท้ายของบทด้วย เอย
ง. จบคำสุดท้ายของบทด้วยคำว่า เอย ลักษณะสัมผัสเหมือนกลอนสุภาพ
๔๒. คุณค่าด้านเนื้อหาของกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าคือข้อใด
ก. มุ่งแสดงคุณค่าของชีวิต
ข. มุ่งแสดงสังขารของชีวิต
ค. มุ่งแสดงความสำคัญของชีวิต
ง. มุ่งแสดงความเป็นไปของชีวิต
๔๓. “ชาวนาเหนื่อยอ่อนต่างจรกลับ
ตะวันลับอัปแสงทุกแห่งหน
ทิ้งทุ่งให้มีดมัวท่วมณฑล
และทิ้งตนดูเปลี่ยวอยู่เดี่ยวเอ๋ย”

กลอนบทนี้ให้อารมณ์ความรู้สึกเช่นไร

- ก. สุขสดชื่น
ข. สุขสงบ
ค. เหงาว่าเหว
ง. เศร้าโศก

๒๒. ทำร้ายสุดท้ายที่นันทกใช้นิ้วทำร้ายตัวเองคือทำร้ายใด

ก. กิรินเลียบถ้ำ

ข. มัจฉาชมสาคร

ค. เมขลาโยนแก้ว

ง. นาคาม้วนหาง

๒๓. ข้อใดมีการซ้ำคำ

ก. พนักงานพื่อนราระบำบัน

ชื่อสุวรรณอัปสรเสนาหา

ข. งามจรีตกริยาางามอง

งามเอวงามอ่อนทั้งกายา

ค. เชิญเจ้ารำเถิดนะนางฟ้า

ให้ลั่นท่าที่นางจำได้

ง. ยิ่งคิดยิ่งพิศผูกพัน

ก็เดินกระชั้นเข้าไป

๒๔. ข้อใดเป็นเหตุการณ์ที่เกิดก่อนเหตุการณ์อื่น

ก. พระอิศวรประทานพรให้นันทก

ข. นันทกถูกเทวดากลับแก้ง

ค. นันทกทูลขอนิ้วเพชรจากพระอิศวร

ง. นันทกหลงรักนางสุวรรณอัปสร

๒๕. กลอนบทละครต่างจากกลอนสุภาพอย่างไร

ก. จำนวนคำในแต่ละวรรค

ข. กลอนบทละครต้องจบด้วย “เอ๋ย”

ค. กลอนบทละครไม่บังคับเรื่องสัมผัส

ง. ถ้าขึ้นต้นด้วยวรรคแรกมักใช้คำว่า เมื่อนั้น บัดนั้น

๒๖. นันทกมีภาระหน้าที่ประจำอะไร ที่เชิงเขาไกรลาส

ก. ล้างเท้าให้เหล่าเทวดา

ข. ปรามมารผู้มารุกราน

ค. ปรนนิบัติพระอิศวร

ง. สอนหนังสือแก่บุตรหลานของเทวดา

๒๗. ใครคือผู้ที่พระอิศวรขอให้มาลงโทษนันทกที่กำลังมีใจกำเริบ ไม่ยับยั้งชั่งใจใช้อำนาจไม่ถูกต้อง

ก. พระนารายณ์

ข. พระราม

ค. หนุมาน

ง. พระอินทร์

๒๘. นันทกหลงกลอุบายใดของใครจึงทำให้เกิดเหตุร้ายแก่ตนเอง

ก. เหล่าเทวดา หลอกให้วิ่งจนตกเขา

ข. พระนารายณ์ที่แปลงกายเป็นหญิง ร่ายรำท่าทางจนนันทกพลาดซัดตัวเองทำให้ขาหัก

ค. พระอิศวรหลอกให้ร่ายรำจนนันทกพลาดซัดตนเองบอด

ง. พระอินทร์หลอกให้นันทกวิ่งจนตกเขา

๒๙. เมื่อนันทกถูกฆ่าแล้วได้มาเกิดใหม่เป็นใคร

ก. พระราม

ข. ทศกัณฐ์

ค. หนุมาน

ง. พระลักษมณ์

๓๐. พฤติกรรมของนันทกตรงกับข้อใด

ก. ยิ่งว่ายิ่งยุ

ข. ยิ่งกดยิ่งดัน

ค. เพชรตัดเพชร

ง. ชิงก็รา ช่างก็แรง

